

17.22x20.35	1	8	עמוד	א - לה כפר	20/04/2023	85822636-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

ניר שילה פתח דבר

אם לא תרצו, הכל יישאר אגדה

הפגנה נגד הרפורמה המשפטית בכיכר חורב בחיפה במוצ"ש 11 במרץ. בחזית: משתתפות המיצג סיפורה של שפחה

אביב, ימי ספירת העומר, הימים שבין פסח לשבועות. אלו ימים מיוחדים ובעלי משמעות גדולה. רבי אהרון הלוי מברצלונה, שלו מיוחס חיבור "ספר החינוך", מביא הנמקה רעיונית לספירת העומר: חג הפסח מסמל את החירות המדינית של עם ישראל. חירות זו הייתה רק אמצעי למטרה אחרת, עליונה, אליה הגיעה העם שבעה שבועות לאחר שיצא ממצרים, בקבלו את התורה במעמד הר סיני: החירות הרוחנית. למטרה זו שאף ובהתגשמותה בחג השבועות היה משום ציון דרך כביר להתהוות ישראל כעם.

לפני קבלת התורה בחג השבועות צריכים מקבליה להכשיר עצמם מבחינת "ניקיון" יחסייהם עם הזולת, שינוי אורח חייהם ומידותיהם. יום מיוחד במינו בתוך ספירת העומר הוא ל"ג בעומר. על פי המסורת, ביום זה פסקה המגיפה שהפילה חללים רבים מבין תלמידי רבי עקיבא בעת המרד ברומאים. על פי מסכת יבמות, נגזר דינם של תלמידי רבי עקיבא מפני "שלא נהגו כבוד איש ברעהו". כה החשיבה היהדות את כבוד האב, האם וכבוד החבר, עד שקבעה כי "דרך ארץ קדמה לתורה". היות ותלמידי רבי עקיבא הסתפקו רק בתורה ושכחו, כנראה, את דרך הארץ - נענשו.

בעת החרשה, מאז תקומת עם ישראל בציון, נוספו לתוך שבין פסח לשבועות ארבעה תאריכים משמעותיים וחשובים: כ"ז בניסן, יום הויכוח לשואה ולגבורה, ד' באייר, יום הויכוח הכללי לחללי מערכות ישראל; ה' באייר, יום הכרות הקמתה של המדינה הוא יום העצמאות; ו-כ"ה באייר, יום שחרור ירושלים, שחרור העיר העתיקה, הר הבית והכותל המערבי במלחמת ששת הימים, הוא יום ירושלים. אני מוצא סמליות רבה במקבץ המועדים המופלא והמיוחד הזה. מועדים מן העבר הרחוק מתערבבים עם מועדים מהעבר הקרוב וההווה, שמחה ואושר מהולים בעצב וכאב, פיסיות ברוחניות, והכל יחד יוצר את המופלאות של תולדות עמנו ותקומתו המהדרשת במדינת ישראל.

השנה נחוג 75 שנה למדינה, מדינה צעירה מצד אחד ובאה בימים מצד שני. זו מדינה

ביום מן הימים לחלום". בימים אלו אנו נלחמים על הארץ שלנו, על שמירתה כמדינה יהודית ודמוקרטית, מדינה חופשית ברוח מגילת העצמאות, על כך שכל תושביה יהיו שווי זכויות ושווי חובות, ומנהיגיה יהיו ראויים ויהיו דוגמה אישית, ממש כפי שתואר הרצל באלטנוילנד. אסיים בשיר של אהוד מנור "אין לי ארץ אחרת", באמונה ובתפילה שנמשיך לחיות, לבנות, ליצור ולחלום כאן בישראל.

מופלאה ומיוחדת במינה, שבה ורק בה אנו יכולים לקיים במשולב את החירות הפזית והחירות הרוחנית שלנו. עשיתי לי מנהג לקרוא ביום העצמאות את ספרו של תיאודור הרצל "אלטנוילנד". הספר שנפתח במילים "אם תרצו אין זו אגדה", ומסתיים באחרית דבר: "... אבל אם לא תרצו, כל מה שסיפרתי לכם הוא אגדה ויישאר אגדה... החלום אינו שונה בהרבה מן המעשה, כמו שחושבים רבים. כל מעשיהם של בני האדם היו פעם חלומות; כל מעשיהם יהיו

אין לי ארץ אחרת / אהוד מנור

אין לי ארץ אחרת עד שתחדש ימייה עד שתפקח את עיניה	אין לי ארץ אחרת גם אם ארמתי בוערת רק מילה בעברית חודרת אל עורקיי, אל נשמתי בגוף כואב, בלב רעב כאן הוא ביתי לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה לא אוותר לה, אזכיר לה, ואשיר כאן באוזניה עד שתפקח את עיניה	אין לי ארץ אחרת גם אם ארמתי בוערת רק מילה בעברית חודרת אל עורקיי, אל נשמתי בגוף כואב, בלב רעב כאן הוא ביתי לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה לא אוותר לה, אזכיר לה, ואשיר כאן באוזניה עד שתפקח את עיניה
--	--	--